

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 dhjetor 2021
Nr.ref.:RK 1910/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI123/21

Parashtrues

Luan Telaku

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
Pml. nr. 69/2021, të 18 marsit 2021**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar.

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Luan Telak, nga Prizreni i cili përfaqësohet nga Florent Latifaj, avokat nga Prishtina (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 69/2021, të 18 marsit 2021, në lidhje me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, PAKR. nr. 360/2020, të 26 tetorit 2020, dhe Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prizren, PKR. nr. 235/2018, të 24 tetorit 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, përmes së cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 3 [Barazia para Ligjit], nenin 7 [Vlerat], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji), si dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 5 korrik 2021, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata).
6. Më 14 korrik 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Radomir Laban (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi (anëtarë).
7. Më 27 korrik 2021, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe një kopje të kërkesës ia dërgoi Gjykatës Supreme.
8. Më 10 nëntor 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve të rastit

9. Më 28 mars 2018, Policia e Kosovës dhe Shërbimi Doganor i Kosovës gjatë kontrollit rutinor në vendkalimin kufitar në Merdar, gjetën një sasi të caktuar të substancave narkotike që i përkisnin parashtruesit të kërkesës dhe F. K., në automjetin me markë "Peugeot 308" të cilin e drejtonte parashtruesi i kërkesës.
10. Më 19 shtator 2018, Prokuroria Themelore në Prishtinë ngriti aktakuzën, PP/I. nr. 81/2018, para Gjykatës Themelore në Prishtinë, kundër parashtruesit të kërkesës dhe F. K., për shkak të dyshimit të bazuar se ata, si bashkëkryerës, kanë kryer veprën penale nga neni 273, paragrafi 2 [blerja, posedimi, shpërndarja dhe shitja e

paautorizuar e narkotikëve, substancave psikotrope dhe analoge] të Kodit Penal të Kosovës, nr. 04/L-082 (në tekstin e mëtejshëm: KPK) lidhur me nenin 31 [Bashkëkryerja] të KPK-së”.

11. Më 24 tetor 2019, Gjykata Themelore në Prishtinë nxori Aktgjykimin PKR. nr. 235/18, me të cilin, parashtruesi i kërkesës dhe personi F. K. u shpallën fajtorë për veprën penale *“blerja, posedimi, shpërndarja dhe shitja e paautorizuar e narkotikëve, substancave psikotrope dhe analoge nga neni 273, paragrafi 2 lidhur me nenin 31 të KPK-së”* dhe u dënuan, secili me dënimin me burgim në kohëzgjatje prej 2 (dy) vitesh, si dhe me dënimin me gjobë në shumë prej 5,000.00 euro si dhe dënimin plotësues, konfiskim i veturës “Peugeot 308”, konfiskimin e një sasive të substancave narkotike dhe disa gjësende të tjera. Parashtruesi i kërkesës lidhur me veprën penale nga neni 273 i KPK-së kishte pranuar fajësinë, ndërsa nuk kishte pranuar fajësinë për vepër penale nga neni 31 [Bashkëkryerja] të KPK-së. Megjithatë, Gjykata Themelore nuk e ka aprovuar pranimin e fajësisë pasi pranimi ka qenë i pjesshëm.
12. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore për shkak të vendimit mbi dënimin, me propozim që Gjykata e Apelit të miratojë ankesën dhe parashtruesit të kërkesës, t’i shqiptoj dënim më të butë.
13. F. K. paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore për shkak të shkeljeve të rënda të dispozitave të procedurës penale, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
14. Prokurori i Apelit gjithashtu paraqiti ankesë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore për shkak të vendimit mbi sanksionin penal, me propozimin që aktgjykimi i ankimuar të ndryshohet dhe të akuzuarit të dënohen me dënime më të larta, ndërsa ankesa e parashtruesit të kërkesës dhe F. K., të refuzohet si e pabazuar.
15. Më 26 tetor 2020, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin PAKR. nr. 360/2020, me të cilin e aprovoi ankesën e Prokurorisë Themelore në Prishtinë, duke e ndryshuar dënimin me burgim të shqiptuar ndaj parashtruesit të kërkesës në dënimin me burgim në kohëzgjatje prej 3 (tre) vjet e 6 (gjashtë) muaj, ndërsa ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe F. K. e refuzoi si të pabazuar. Gjykata e Apelit erdhi në përfundim se dënimi i shqiptuar nga Gjykata Themelore, është i butë dhe me atë nuk mund të arrihet qëllimi i shqiptimit të sanksionit penal në segmentin e preventivës individuale dhe asaj gjenerale dhe se Gjykata Themelore nuk i kishte vlerësuar të gjitha rrethanat rënduese të cilat janë evidente në rastin konkret. Andaj, vendosi që t’ju shqiptojë dënim më të ashpër të dënuarave. Në pjesën e arsytimit të Aktgjykimit e cila i referohet ankesës së Prokurorisë Themelore në Prishtinë, Gjykata e Apelit theksoi:

“[...] në këtë rast gjykata e shkallës së parë nuk e merr parasysh mënyrën e kryerjes së veprës penale meqë të akuzuarit paraprakisht kanë përgatitur veturën për bartjen e narkotikëve në mënyrë që kanë shkuar në Serbi, ku edhe kanë qëndruar deri sa të modifikohet dhe përgatitet për fshehjen e narkotikut, por edhe sasia prej 26.855.34 gram që është gjetur e fshehur në

pjesën e modifikuar të veturës në vendkalimin kufitar në Merdar (kufiri Kosovë-Serbi) që njëherë tregon shkallën e lartë të dashjes dhe vendosmërinë e tyre për të kryer veprën penale, ndërsa veprimet e tyre i bënë me rrezikshmëri të lartë shoqërore, si me të drejtë tërheq vërejtjen edhe Prokurori në ankesën e tij. Prandaj, në praninë e këtyre rrethanave rënduese, sipas vlerësimit të kësaj Gjykate, dënimi i shqiptuar të akuzuarit është i butë, për çka me të drejtë tërheqë vërejtjen Prokuroria në ankesën e tij. Për këtë arsye, Gjykata e Apelit e ndryshoi aktgjykimin e ankimuar dhe të akuzuarin e gjykoj si në dispozitiv të këtij aktgjykimi, me bindje se dënimi është në harmoni me intensitetin e dëmtimit të vlerës së mbrojtur, me shkallën e përgjegjësisë penale të të akuzuarit, si kryerës, dhe se me këto dënime do të arrihet qëllimi i dënimit i paraparë me nenin 41 të [Kodit të Procedurës Penale] KPPK”.

16. Ndaj Aktgjyimit të Gjykatës së Apelit, PAKR. nr. 360/2020, të 26 tetorit 2020 dhe Aktgjyimit të Gjykatës Themelore, PKR. 235/18, të 24 tetorit 2019, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, mes tjerash, për shkak të shkeljeve shkelje esenciale nga neni 311 [Ndryshimi i përbërjes së trupit gjykues gjatë shtyrjes], paragrafi 3 të KPPK-së, sepse nga seanca e 27 majit 2019 e deri në seancën e radhës të 24 tetorit 2019 nuk është mbajtur asnjë seancë, e që kanë kaluar më shumë se 3 (tre) muaj, ashtu që gjykata është dashur të ketë parasysh këtë vonesë dhe shqyrtimin gjyqësor ta filloj rishtas, për faktin se kanë kaluar më tepër se 3 (tre) muaj nga seanca e fundit, ashtu siç parashihet me nenin 311 të KPPK-së.
17. Më 18 mars 2021, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Pml. nr. 69/2021, me të cilin e refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë së parashtruesit të kërkesës, duke i mbështetur në tërësi aktgjykimet e Gjykatës së Apelit dhe asaj Themelore. Në arsyetimin e Aktgjyimit në lidhje me pretendimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me mosmbajtjen e shqyrtimit të ri gjyqësor për shkak të kalimit të afatit më tepër se 3 (tre) muaj, Gjykata Supreme, theksoi se për këtë pretendim vlen arsyetimi i dhënë për të akuzuarin F. K., ku ishte theksuar se:

“[...] nga seanca e fundit gjyqësore, nga gjykata e shkallës së parë, kjo gjykatë vlerësoi se veprimi i këtillë i gjykatës paraqet shkelje relative të dispozitave të procedurës penale nga neni 384, par. 2 të KPPK-së, dhe ky veprim nuk ka pasur ndikim në marrjen e vendimit të ligjshëm dhe pretendimin nuk e aprovoji”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

18. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimet e kontestuar janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 3 [Barazia para Ligjit], nenin 7 [Vlerat], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], neni 46 [Mbrojtja e Pronës], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
19. Parashtruesi i kërkesës thekson se si rezultat i shkeljeve procedurale të Gjykatës Themelore ku në paragrafin 3 të këtij neni, specifikohet se “Kur shtyrja [e shqyrtimit gjyqësor] ka zgjatur më shumë se tre (3) muaj ose kur shqyrtimi gjyqësor mbahet para një kryetari tjetër të trupit gjykues, shqyrtimi gjyqësor duhet të fillojë rishtas dhe përsëri të shqyrtohen të gjitha provat”. Andaj,

parashtruesi mban qëndrimin se në Gjykatën Themelore ka bërë shkelje esenciale të procedurës penale, që ka rezultuar edhe në shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë, pasi nga mbajtja e njërës seancë deri në tjetrën kanë kaluar më shumë se 3 (tre) muaj, respektivisht rezulton se gati 5 (pesë) muaj nuk është mbajtur seancë shqyrtuese. Si pasojë, kjo ndërprerje e procedurës penale një kohë të gjatë, ka sjellur deri tek lajthitja e fakteve kryesore në rastin konkret dhe me të drejtë ligjvënësi ka caktuar se pas një periudhe kohore, rasti duhet të filloj rishtazi. Për këtë arsye, që të mos vij deri tek konstatimi i gabuar i fakteve, KPPK ka paraparë qartë se nëse shtyrja e seancave zgjatë më tepër se 3 (tre) muaj, shqyrtimi gjyqësor fillon rishtazi. Andaj, edhe dënimi i tij është bërë mbi fakte të konstatuara në mënyrë të gabuar dhe në kundërshtim me dispozitat procedurale.

20. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës ankohet para Gjykatës se Gjykata Themelore gjithashtu ka keqinterpretuar deklaratat e parashtruesit të kërkesës dhe F. K. sa i përket pronësisë së automjetit “Peugeot 308”; deklaratat rreth planifikimit të udhëtimit në Serbi; si dhe lidhur me atë nëse F. K. ka pasur dijeni për prezencën e substancave narkotike në automjetin e drejtuar nga parashtruesi i kërkesës. Parashtruesi i kërkesës deklaroi se ai nuk ka dhënë dëshmi ku ka deklaruar se F. K. ka pasur dijeni për substancat narkotike por ky i fundit vetëm ka shoqëruar parashtruesin e kërkesës në udhëtimin e tij për në Serbi. Ai shton se *“Në fakt e gjithë deklarata e Luan Telakut ka të bëjë me [personin E.] dhe [personin A.] [F.K.] vetëm në fund është parafrazuar në deklaratë ku ka konstatuar se e ka thirrur në mëngjes dhe e ka pyetur 'a vjen me mua në Serbi' ... me veturën e [personit E.] ku edhe ka qenë droga”*. Gjithashtu, ai thotë se deklarata tij ka qenë se në dijeni për “bunkerin” e drogës në veturë, i referohet personit E. dhe jo F. K.
21. Andaj, të gjitha këto keqinterpretime të deklaratave parashtruesi i kërkesës thekson se kanë rezultuar si pasojë e shkeljes procedurale të dispozitës së nenit 311 [Ndryshimi i përbërjes së trupit gjykues gjatë shtyrjes të KPPK-së], dhe të cilat rezultojnë në shkelje esenciale të procedurës penale nga neni 384 [Shkelja esenciale e dispozitave të procedurës penale] i KPPK-së.
22. Rrjedhimisht, në kundërshtim me dispozitat procedurale, Gjykata e shkallës së parë ka konstatuar si të vërtetuara faktet të cilat janë kundërtëhënës dhe është bazuar në deklarata që janë keqinterpretuar dhe të cilat kanë dërguar tek përgjegjësia penale.
23. Andaj, ai i referohet vendimit të Gjykatës Supreme duke theksuar se konstatimi i kësaj të fundit se është i saktë pretendimi se ka ndodhur shtyrja e seancave gjyqësore për më tepër se 3 (tre) muaj, por se kjo shkelje nuk ka ndikuar në ligjshmërinë e vendimit gjyqësor. Lidhur me këtë konstatim të Gjykatës Supreme, ai thekson se *“Gjykata Supreme është Gjykatë, që kontrollon ligjshmërinë e vendimeve të gjykatave të instancave më të ulëta, në rastin konkret përkundrazi kjo Gjykatë po mbron paligjshmërinë [...]”*.
24. Parashtruesi i kërkesës po ashtu i referohet dispozitave të KPPK-së që përcaktojnë se një shtyrje e shqyrtimit gjyqësor ka zgjatur më tepër se 3 (tre) muaj, shqyrtimi gjyqësor duhet të fillojë rishtas dhe përsëri të shqyrtohen provat. Andaj, ai përsërit se në rastin e tij, kemi shqyrtim gjyqësor *“pa seancë gjyqësore”* pasi neni 311 i KPPK-së detyron gjykatën që nëse shtyrja ka zgjatur më tepër se 3 (tre) muaj, shqyrtimi gjyqësor fillon nga e para.

25. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata të vendosë si në vijim:

“I. APROVOHET si e bazuar Kërkesa për kushtetutshmëri e paraqitur nga parashtruesi Av. Florent Latifaj, me të dhënat si në hyrje të kësaj kërkesë.

II. KONSTATOHET se të njëjtit me Aktgjykimin PKR. nr. 235/18, i marrë nga Gjykata Themelore e Prishtinës, Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit dhe si Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, i është shkelur E drejta për Gjykim të drejtë dhe të paanshëm e paraparë në nenin 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.

III. KONSTATOHET se në ndërlidhje me pikën e II-të, janë shkelur edhe nenet 3, 7, 46 dhe 54 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.

IV. SHPALLET I PAVLEFSHËM Aktgjykimi PKR. nr. 235/18, i marrë nga Gjykata Themelore e Prishtinës, i datës 24.10.2019, si dhe Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës PAKR. nr. 360/2020 i datës 26.10.2020 dhe Aktgjykimi i marrë nga Gjykata Supreme e Kosovës Pml. nr. 69/2021 i datës 18.03.2021, dhe çështja i KTHEHET NË RISHQYRTIM Gjykatës Themelore në Prishtinë”.

Dispozitat relevante kushtetuese e ligjore

Kushtetuta

“Neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

[...]

4. Çdokush i akuzuar për vepër penale ka të drejtë t'u bëjë pyetje dëshmitarëve dhe të kërkojë paraqitjen e detyrueshme të dëshmitarëve, të ekspertëve dhe të personave të tjerë, të cilët mund të sqarojnë faktet.

[...]

Kodit e Përkohshëm Penal të Kosovës

“Neni 31

Bashkëkryerja

Nëse dy apo më shumë persona së bashku kryejnë veprën penale duke marrë pjesë në kryerjen e veprës penale ose thelbësisht duke i kontribuar kryerjes së saj në ndonjë mënyrë tjetër, secili prej tyre është përgjegjës dhe dënohet me dënimin e paraparë për vepër penale.

[...]

Neni 273

Organizimi, drejtimi apo financimi i trafikimit të narkotikëve apo substancave psikotrope

1. Kushdo që organizon, drejton apo financon ndonjë prej veprave penale nga ky Kapitull, dënohet me burgim prej dy (2) deri në dhjetë (10) vjet.

2. Kur vepra penale nga paragrafi 1. i këtij neni përfshin sasi të madhe të narkotikëve apo substancave psikotrope, kryesi dënohet me burgim prej tre (3) deri në pesëmbëdhjetë (15) vjet.

Kodit të Procedurës Penale të Republikës së Kosovës

Neni 311

Ndryshimi i përbërjes së trupit gjykues gjatë shtyrjes

1. Kur përbërja e trupit gjykues është ndryshuar, shqyrtimi gjyqësor i shtyrë fillon rishtas. Por, në rastin e tillë, trupi gjykues pas dëgjimit të palëve mund të vendosë që dëshmitarët dhe ekspertët të mos merren sërish në pyetje dhe të mos bëhet këqyrja e re e vendit, por të lexohen deklaratimet e dëshmitarëve dhe ekspertëve të dhëna në shqyrtimin e mëparshëm gjyqësor apo të lexohet procesverbali i këqyrjes së vendit.

2. Kur përbërja e trupit gjykues nuk ka ndryshuar, shqyrtimi gjyqësor i shtyrë vazhdohet para të njëjtit trup gjykues dhe kryetari i trupit gjykues shkurtimisht paraqet rrjedhën e shqyrtimit gjyqësor të mëparshëm. Por, edhe në këtë rast, trupi gjykues mund të caktojë që shqyrtimi gjyqësor të fillojë rishtas.

3. Kur shtyrja ka zgjatur më shumë se tre (3) muaj ose kur shqyrtimi gjyqësor mbahet para një kryetari tjetër të trupit gjykues, shqyrtimi gjyqësor duhet të fillojë rishtas dhe përsëri të shqyrtohen të gjitha provat.

[...]

Neni 384

Shkelja esenciale e dispozitave të procedurës penale

1. Shkelje esenciale e dispozitave të procedurës penale konsiderohet nëse:

1.1. përbërja e gjykatës nuk ka qenë në pajtim me ligjin ose kur në marrjen e aktgjykimit ka marrë pjesë gjyqtari i cili nuk ka qenë i pranishëm në shqyrtimin gjyqësor, ose kur me vendim të formës së prerë është përjashtuar nga gjykimi;

1.2. në shqyrtim gjyqësor ka marrë pjesë gjyqtari i cili është dashur të përjashtohet;

1.3. shqyrtimi gjyqësor është mbajtur pa personat, prania e të cilëve në shqyrtim gjyqësor kërkohet me ligj, ose kur të akuzuarit apo mbrojtësit, pavarësisht nga kërkesa e tij, i është mohuar përdorimi i gjuhës së vet në shqyrtim gjyqësor dhe përcjellja e zbatimit të shqyrtimit gjyqësor në gjuhën e tij;

1.4. publiku është përjashtuar nga shqyrtimi gjyqësor në kundërshtim me ligjin;

- 1.5. gjykata ka shkelur dispozitat e procedurës penale lidhur me çështjen nëse ekziston akuza e prokurorit të autorizuar, propozimi i të dëmtuarit ose leja e organit publik kompetent;
- 1.6. aktgjykimin e ka marrë gjykata e cila nuk ka pasur kompetencë lëndore për gjykimin e çështjes.
- 1.7. gjykata me aktgjykim nuk e ka gjykuar plotësisht lëndën e akuzës;
- 1.8. aktgjykimin bazohet në provë të papranueshme;
- 1.9. i akuzuari i thirrur të deklarohej mbi fajësinë nuk e ka pranuar fajësinë për të gjitha pikat e akuzës ose ndonjë pikë të saj dhe është marrë në pyetje para prezentimit të provave;
- 1.10. aktgjykimin ka tejkaluar akuzën;
- 1.11. me aktgjykim është shkelur dispozita e nenit 395 të këtij Kodi; ose
- 1.12. aktgjykimin nuk është përpiluar në pajtim me nenin 370 të këtij Kodi.

2. Shkelje esenciale e dispozitave të procedurës penale konsiderohet edhe kur gjatë procedurës penale, duke përfshirë edhe procedurën paraprake, gjykata, prokurori i shtetit dhe policia:

- 2.1. nuk kanë zbatuar ndonjë dispozitë të këtij kodi ose kanë zbatuar gabimisht; ose
- 2.2. kanë shkelur të drejtat e mbrojtjes, dhe kjo ka ndikuar ose ka mundur të ndikojë në marrjen e aktgjyimit të ligjshëm dhe të drejtë.”

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

26. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
27. Gjykata vëren se Aktgjykimin i kontestuar i Gjykatës Supreme, Plm. nr. 69/2021, të 18 marsit 2021, është kontestuar edhe përmes kërkesës KI124/21, të cilën kërkesë Gjykata e trajton ndaras.
28. Në këtë drejtim, lidhur me rastin e tanishëm, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuar] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

*“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
[...]*

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
29. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtuesit e kërkesës kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë të kërkuara me nenet 47 [Kërkesat individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individi mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afati]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor [...]”.

30. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të mësipërme, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar; ka shteruar mjetet juridike në dispozicion; ka qartësuar aktin e autoritetit publik kushtetutshmërinë e të cilit e konteston, konkretisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 69/2021, të 18 marsit 2021; ka specifikuar të drejtat kushtetuese të cilat pretendon se i janë cenuar; si dhe ka dorëzuar kërkesën brenda afatit ligjor.
31. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës, përcakton që:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

32. Gjykata fillimisht vëren se rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit që t'i shpallë kërkesat të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës (shih rastin KI04/21, parashtruese *Nexhmije Makolli*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 majit 2021, paragrafi 26, gjithashtu rastin KI175/21, parashtruese *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri, i 27 prillit 2021, paragrafi 37).
33. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë

drejtim, është më e saktë t'iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “*të shkallës së katërt*”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “*mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes*”; (iii) pretendime “*të pambështetura apo të paarsyetuara*”; dhe në fund, (iv) pretendime “*konfuze dhe të paqarta*”. (Shih: më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “qartazi të pabazuar”, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “qartazi të pabazuara”, Udhëzuesi Praktik i GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë i 31 gushtit 2019; Pjesa III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 255 deri më 284, gjithashtu shih rastin KIO4/21, cituar më lart, paragrafi 27 si dhe rastin KI175/21, cituar më lart, paragrafi 38).

34. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, vlerësimit nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtoj thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë (shih rastin KIO4/21, cituar më lart, paragrafi 28, si dhe rastin KI175/21, cituar më lart, paragrafi 39).

Lidhur me të drejtën për gjykim të drejtë të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së

35. Gjykata vëren se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për një gjykim të drejtë të garantuar me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, kanë të bëjnë me mënyrën se si gjykatat e rregullta kanë interpretuar KPPK-në, në rastin e tij. Lidhur me këtë, ai pretendon se Gjykata Themelore ka ndërprerë shqyrtimin gjyqësor për më tepër se 3 (tre) muaj dhe përkundër dispozitës së KPPK-së, konkretisht nenit 311, paragrafi 3 që përcakton se nëse shqyrtimi gjyqësor ndërpritet për më tepër se 3 (tre) muaj, duhet të filloj shqyrtimi i ri ku do të vlerësohen këto prova, Gjykata Themelore ka vazhduar me shqyrtimin gjyqësor dhe ka nxjerr Aktgjykim pa përfillur shqyrtimin gjyqësor. Si rezultat i ndërprerjes së shqyrtimit gjyqësor ka ardhur deri te keqinterpretimi edhe i deklaratave të parashtruesit të kërkesës të dhëna në shqyrtimin gjyqësor gjë që ka ndikuar në dënimin ndaj parashtruesit të kërkesës. Kjo shkelje procedurale nuk është evituar as nga Gjykata e Apelit e as nga Gjykata Supreme. Në fakt, Gjykata Supreme edhe pse ka konstatuar se ka ndodhur një shkelje e tillë procedurale, ka deklaruar se kjo nuk ka ndikuar në ligjshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Themelore.
36. Lidhur me këtë, Gjykata rikujton fillimisht se Gjykata Kushtetuese nuk ka juridiksion për të vendosur nëse një parashtrues ka qenë fajtor për kryerjen e veprës penale apo jo. Ajo nuk ka as juridiksion për të vlerësuar nëse gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë apo për të vlerësuar nëse gjyqtarët e gjykatave të rregullta kanë pasur dëshmi të mjaftueshme për të përcaktuar fajësinë e një parashtruesi të kërkesës. (shih, në këtë kontekst dhe ndër të tjera, rastet e Gjykatës

KI128/18, parashtrues i kërkesës: *Shoqëria Aksionare Limak Kosovo International Airport S.H.A.*, “Adem Jashari”, Aktvendim i 28 qershorit 2019, paragrafi 55; KI62/19, parashtrues i kërkesës: *Gani Gashi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 19 dhjetorit 2019, paragrafët 56-57; KI110/19, parashtrues i kërkesës: *Fisnik Baftijari*, Aktvendim për papranueshmëri, i 7 nëntorit 2019, paragrafi 40).

37. Gjykata vë theksin në qëndrimin e saj parimor se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve apo të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme apo ndonjë gjykatë tjetër e instancës më të ulët, përveç; nëse dhe për aq sa ajo mund të ketë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Gjykata rithekson më tej se nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e “shkallës së katërt” në lidhje me vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Në të vërtetë është roli i gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (shih, në këtë kontekst, rastin e GjEDNJ-së *García Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe referencat e përdorura aty; dhe shih, gjithashtu, rastet e Gjykatës KI128/18, i cituar më lart, paragrafi 56; dhe KI62/19, i cituar më lart, paragrafi 58).
38. Në këtë kontekst, Gjykata Kushtetuese, mundet vetëm të shqyrtojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta, shikuar në tërësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë që parashtruesi i kërkesës të ketë pasur një gjykim të drejtë ose jo arbitrar (shih, *inter alia*, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 13071/87, Raport i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, miratuar më 10 korrik 1991 dhe shih gjithashtu rastet e Gjykatës KI110/19, i cituar më lart, paragrafi 41).
39. Në vijim, Gjykata do të trajtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës, duke aplikuar praktikën gjyqësore të saj dhe të GjEDNJ-së, në harmoni me të cilën, Gjykata Kushtetuese, në bazë të nenit 53 të Kushtetutës [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut], është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
40. Në raport me pretendimet e parashtruesit të kërkesës, Gjykata vëren fillimisht se parashtruesi i kërkesës para Gjykatës Supreme kishte pretenduar se në rastin e tij kishte shkelje procedurale edhe pse shqyrtimi gjyqësor ishte ndërprerë për më tepër se 3 (tre) muaj, shqyrtimi gjyqësor nuk kishte filluar rishtas ashtu si kërkohet me nenin 311 të KPPK-së.
41. Në lidhje me pretendimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me mosmbajtjen e shqyrtimit të ri gjyqësor për shkak të kalimit të afatit më tepër se 3 (tre) muaj, Gjykata Supreme, theksoi se për këtë pretendim vlen arsyetimi i dhënë për të akuzuarin F.K., ku ishte theksuar se:

“[...] nga seanca e fundit gjyqësore, nga gjykata e shkallës së parë, kjo gjykatë vlerësoj se veprimi i këtillë i gjykatës paraqet shkelje relative të dispozitave të procedurës penale nga neni 384 par. 2 të KPPK-së, dhe ky veprim nuk ka pas ndikim në marrjen e vendimit të ligjshëm dhe pretendimin nuk e aprovojë”.
42. Gjykata Supreme erdhi në këtë konstatim duke marrë për bazë edhe dëshmitë që ishin marrë për bazë në shpalljen fajtor të parashtruesit, me ç'rast, Gjykata

Supreme mes tjerash arsyetoi se “pretendimi i mbrojtjes se gjykata [Themelore] e ka bazuar aktgjykimin në provë të papranueshme është pretendim i pabazuar, për faktin se gjykata aktgjykimin e ka bazuar edhe në deklaratën e të dënuarit Luan të dhënë në polici (në prezencën e mbrojtësit) i cili ka pohuar se për modifikimin e bunkerit ka qenë në dijeni edhe [F.K.], ai është marr vesh me [personin A.], ky konstatim paraqet një fakt shumë të rëndësishëm për gjykatën, se i dënuari [F.K.] ka qenë në dijeni për bunkerin dhe e ka njohur [personin A.] dhe ka ndenjur me të njëjtin, dhe kjo e bënë të pabazuar këtë pretendim nga kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë”.

43. Rrjedhimisht, Gjykata Supreme konstatoi se edhe pse kishte lëshime procedurale nga ana e Gjykatës Themelore si rezultat i ndërprerjes së gjykimit për më tepër se tre (3) muaj, megjithatë Gjykata Supreme konstatoi se këto pretendime binin në kategorinë e shkeljeve procedurale relative sipas paragrafit 2 të nenit 384 të KPPK-së. Andaj, në raste të tilla, shkelja procedurale do të ndikonte në ligjshmërinë e një vendimi të tillë, vetëm nëse do të kishte ndikim në vendimin të ligjshëm. Ndërsa sipas Gjykatës Supreme, ky lëshim procedural nuk kishte ndikim në ligjshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Themelore. Në këtë konstatim, Gjykata Supreme erdhi duke vlerësuar edhe çështjen e keqinterpretimit të deklaratave dhe dëshmive që ishin shqyrtuar nga Gjykata Themelore, duke iu referuar edhe dëshmive që parashtuesi kishte dhënë para policisë në prani të mbrojtësit të tij dhe fakteve tjera. Andaj, Gjykata Supreme duke marrë për bazë faktet e lartcekura kishte trajtuar këto pretendime dhe kishte theksuar se pretendimet e tilla të parashtuesit ishin të pabazuara, pasi lëshimi procedural nuk kishte ndikim në ligjshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Themelore.
44. Gjykata konstaton se parashtuesi i kërkesës i ka pasur përfitimet e procedurës kontradiktore; ai ka pasur mundësi që në fazat e ndryshme të procedurës t'i paraqesë pretendimet dhe provat të cilat i ka konsideruar si të rëndësishme për rastin e tij, e ka pasur mundësinë për t'i kundërshtuar në mënyrë efektive pretendimet dhe provat e paraqitura nga pala kundërshtare, gjykatat e rregullta i kanë dëgjuar dhe shqyrtuar të gjitha pretendimet e tij, të cilat, shikuar objektivisht, kanë qenë të rëndësishme për zgjidhjen e lëndës, arsyet faktike dhe juridike për vendimin e kundërshtuar janë paraqitur në detaje. (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e GJEDNJ-së të 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, cituar më lart, paragrafët 29 dhe 30; shih gjithashtu rastin e Gjykatës KI22/19, parashtues: *Sabit Ilazi*, aktvendim i 7 qershorit 2019, paragrafi 42; si dhe rastin e Gjykatës KI128/18, cituar më lart, paragrafi 58).
45. Andaj, Gjykata duke rikujtuar edhe njëherë qëndrimin e saj parimor se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve apo të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme apo ndonjë gjykatë tjetër e instancës më të ulët, përveç; nëse dhe për aq sa ajo mund të ketë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria), dhe se ajo mund të shqyrtojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta, shikuar në tërësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë që parashtuesi i kërkesës të ketë pasur një gjykim të drejtë ose jo arbitrar, vëren se arsyetimi i Gjykatës Supreme, duke iu referuar pretendimeve të parashtuesit të kërkesës për shkelje të legjislacionit penal, është i qartë dhe, pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta, marrë në tërësinë e tyre, nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare. (shih: Aktgjykimin e GJEDNJ, *Pekinel kundër*

Turqisë, të 18 marsit 2008, nr. 9939/02, paragrafi 55; shih gjithashtu: në këtë kontekst, ndër të tjera, rastin KI22/19, cituar më lart, paragrafi 43).

46. Gjykata rikujton se fakti i thjeshtë që parashtuesi i kërkesës nuk është i kënaqur me rezultatin e vendimeve të gjykatave të rregullta apo përmendja e neneve të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtuesi i kërkesës duhet të sigurojë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih rastet e Gjykatës KI128/18, cituar më lart, paragrafi 61; dhe KI62/19, cituar më lart, paragrafi 59).
47. Prandaj, Gjykata vlerëson se parashtuesi i kërkesës nuk ka arritur të dëshmojë se me vendimin e kontestuar i është shkelur e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së.
48. Në fund, Gjykata konkludon se pretendimet e parashtuesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së për shkak të vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe interpretimit të gabuar dhe zbatimit të gabuar të ligjit të aplikueshëm janë (i) pretendime që kualifikohen si pretendime të “*shkallës së katërt*”; dhe si të tilla, këto pretendime të parashtuesit të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet me paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

Lidhur me shkeljet e pretenduara të nenit 3 [Barazia para Ligjit], nenin 7 [Vlerat], neni 46 [Mbrojtja e Pronës], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës

49. Sa i përket shkeljeve të të drejtave të garantuara me nenet 3, 7, 46 dhe 54 të Kushtetutës, Gjykata rikujton edhe njëherë kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në paragrafin (1) (d) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Rregulli 39 (1) (d) i Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtoj kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Rregulli 39 (1) (d) në veçanti përcakton që:

**Rregulli 39
(Kriteret e pranueshmërisë)**

*“(1) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë pranueshme nëse:
[...]*

(d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuate paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese”.

50. Gjykata, rikujton se, duke u bazuar në nenin 48 të Ligjit dhe paragrafët (1) (d) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe praktikën e saj gjyqësore, ajo vazhdimisht ka theksuar se: (i) palët kanë detyrim që të qartësojnë saktësisht dhe në mënyrë adekuate të paraqesin faktet dhe pretendimet; dhe gjithashtu (ii) të dëshmojnë dhe në mënyrë të mjaftueshme të mbështesin pretendimet e tyre për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.

51. Në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës vetëm pretendon shkelje të neneve 3, 7, 46 dhe 54 të Kushtetutës, por nuk arsyeton ose shpjegon se si ka ardhur deri te shkelja e këtyre neneve. Gjykata rikujton se ajo ka theksuar vazhdimisht se vetëm referimi dhe përmendja e neneve të Kushtetutës dhe të KEDNj-së nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, në këtë kontekst, rastet KI175/20, cituar më lart, paragrafi 81; KI166/20 cituar më lart, paragrafi 52; dhe KIo4/21 cituar më lart, paragrafi 38- 39).
52. Andaj, Gjykata konstaton se sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me nenet 3, 7, 46 dhe 54 të Kushtetutës, kërkesa duhet të deklarohet e papranueshme si qartazi e pabazuar siç përcaktohet në paragrafin (1) (d) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

Përfundim

53. Prandaj, Gjykata konkludon se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkeljen e të drejtave të garantuar me nenet 3, 7, 31, 46 dhe 54 të Kushtetutës duhet të deklarohen të papranueshme në tërësi si qartazi të pabazuara sepse këto pretendime të parashtruesit të kërkesës kualifikohen si pretendime që hyjnë në kategorinë e pretendimeve të “*shkallës së katërt*” ose pretendime të cilat nuk janë qartësuar saktësisht dhe nuk janë paraqitur në mënyrë adekuate faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese. Rrjedhimisht, kërkesa në tërësi duhet të shpallet e papranueshme si qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (1) (d) dhe (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, të neneve 20 dhe 48 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin dhe 39 (1) (d) dhe (2) të Rregullores së punës, më 10 nëntor 2021, njëzëri

VENDOS

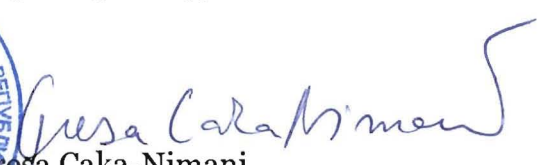
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani